

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21
szám. Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden
közlemény és levelezés.

Pályázati levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Égész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Deák Ferenc-utca
8. sz. a. a könyvkereskedésben.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
taltól illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszo-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többoszori hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

KOSSUTH.

Ime egy ember, a ki született és nem halt meg soha.

Született száz évvel ezelőtt. Él ezer éveig. Él mindig örökké, mint a Megváltó.

Magyar ember volt. Egy parányit se kozmopolita és mégis az egész világé.

Csontja, velője izzott, lángolt a chauvin fajszeretet emésztő tűzétől, mely gyújtott mint a villám, világított mint a fáklya-fény és még ma is milliók szívét melegítve, táplálja folyton lángjával a hazaimádás szent oltárait.

Kicsiny nemzetnek nagy fia, apostola, szentje, bálványja; a ki halottaiban is ur az élők fölött, a kinek csak „üzennie“ kell és mindnyájan elmegyünk.

Csodás, varázslatos, tüneményes nagy államférfi. Világtörténelmi alak.

Nemcsak a beszéde, a tettei is káprázatosak. Szinte emberfölöttiek.

Hegyeket mozdított helyéből, tengerek viharát zuditotta fel. Egymaga volt a magyar őserő. Mintha ezerek akarata és munkabírása gyülemllett volna össze benne.

Egy egész nemzetet alkotott újjá. És mégis ő borult le a nemzet nagysága előtt.

Küzdött, remélt, bízott, biztatott, lelkesített, csalódott, szenvedett . . .

A kis monoki ház kapujától mily hosszú virágos-tövisek út a torinói magányos, lombos udvarig. Mennyi hozsánna és mennyi fészítsd meg! . . .

TÁRCZA.

Kossuth-nóták.*)

Irta: PÓSA LAJOS.

I.

Sír a Tisza, sír a Duna,
Hegyen, völgyön zokog a szél.
Sír az erdő, sír a mező.
Reszket minden kis falevél,
Eke mellett sír a magyar,
A barázda gyöngyharmatos,
Sír az egész Magyarország,
Téged sirat Kossuth Lajos!

Kossuth Lajos szent sírjára
Kisütött a nap sugára,
Tetejében nyiladozik
A szabadság rózsatája.
Köny áztatja a rózsafát,
Minden reggel gyöngyharmatos.
Az ő lelke sír az égben,
Minket sirat Kossuth Lajos!

II.

Tudjátok-e, mit álmodtam
Csillagfényes éjszaka?
Föltámadott Kossuth Lajos,
Magyarország csillaga.
Beragyogta véges-végig e hazát,
Törölgette könyeinknek záporát.

Kelj föl, Kelj föl, Kossuth Lajos,
Gyere vissza, gyere már!
A magyar nép sírodból is
Egyre kíván, egyre vár.
Nem jól van a feje alja a népnek.
Kelj föl, apánk, igazítsd meg szegénynek!

*) Az „Új Idők“ legutóbbi számából vesszük vármegyénk nagynevével szülöttjének ezt a szép költeményét.

Nagy emberek útja ez: Golgotán keresztül a megdicsőülésig.

Jó, hogy időről-időre feltámad előttünk legendás alakja és mi tiszteletet tehetünk nagy nevének.

A szent idők minden eseménye, egy fényes korszak összes dicsősége, a magyar nép sok nagy reménye, vágya, lelkesedése és fájdalma, küzdése, szenvedése támad fel őbenne.

Az áhitat imádásszerű érzéseivel tekintünk glóriás fejére.

Áldás reá, dicsőség reá!

Boruljunk le a monoki kisdud bősége előtt.

Kossuth apánknak áldott születésén,
Angyali verset mondjunk szent ünnepén . . .

Legyünk egygyek ezen a szent napon.

Józsa Antal.

Kossuth-ünnep.

Vármegyénkben szerte folynak az előké-születek nagyszabású, lélekemelő ünnepélyekre, melyeken hazánk nagy fia Kossuth Lajos születésének századik évfordulóját a hála és kegyeletes emlékezés méltó ünnepévé avatják.

Városok és községek hazafias lakossága verseng azon, hogy minél szebb, minél lelkesebb legyen az ünnepség, melyen minden magyar szíve megdobban, s a honfiai érzelmek lángja magasra tör! . . .

Rimaszombat város közönsége is készüléssel áldoz e napon folyó hó 19-én a kegyelet és a hála oltárára. Készül az értelmiség; a honorá-ciorok a tisztviselőkkel együtt, a kereskedők, iparosok általában az egész közönség. Szünetelni fog e napon a munka, a kereskedők üzleteiket legalább fél napra zárják be, a gyárakban és műhelyekben pihenő tartatik, lobogózzuk fel

A bünhódás.

Teljesen beteltem a horvát főváros szépségeivel rohanom ki az állomásra, hogy elérhessem még a Fiuméba menő éjjeli gyorsvonatot. Nem vagyok ellensége az idegen nyelvnek, ezuttal azonban nyakig voltam az ics, vies, krics végű szavakkal úgy, hogy szinte szomjuhoztam a magyar szóra. Nem is mondhatom milyen jól esett, mikor az állomáson magyarul beszélhettem a személynézáróssal.

Beszállás volt s én utitáskámmal kezemben kerestem egy kényelmes helyet, hogy a látóvilág utáni futkározásban elfáradt tagjaimat megpihentessem s hogy a jócskán bekebelezett dalmát bor hatásától lecsukódó szempilláimat lezárhassam.

Találtam egy üres kocsifülkét s azonnal birtokomba is vettem. Magamra zártam az ajtót, mint azt minden eszendő éjszakai nyugalom után vágyódó utas teszi és kényelmesen elhelyezkedtem azon szándékkal, hogy legalább is Bukkari-ig alszom, ott felkötöttem magam, hogy gyönyörködhessem a tengerben.

Csak hogy ember tervez, kalauz végez.

Alig nyújtózkodtam végig az ülésen, nyílik az ajtó s hallom a kalauz hangját:

— Ide tessék kerem, itt van hely s nyomban reá belépett egy tősgyökeres magyar. Tősgyökeres mondom, mert még ide is magyar nadrágban és eszímában jött, nem törődve a horvát atyfiakkal, kiknek a magyar nadrág még vörösposztó, sem az augusztusi perzselő meleggel, mikor bizony nem a legjobban érezheti magát a eszímába szorított láb.

— Jó estét — mondja az én magyarom, megmondolva azonban, hogy idegen országban van, elővette mindenre Szepességen cserébenléte alkalmával ráragadt német nyelvtudományát s egy mormogó guten abendet eresztett ki bajusza közül.

— Jó estét — mordultam vissza a viláosság ellen arcomra tett kalap alul, aztán hozzágondoltam: jobb volna bizony urambátyám, ha most valahol a hortobágyi pusztán sétálgatna s nem háborgatná a békés emberek éjjeli nyugalomát.

Urambátyám azonban úgy látszott még köszön-

házainkat, öltünk ünneplő ruhát, s hazafias együttérzésben ünnepeljük e napot, melyen halát kell adnunk a magyarok Istenének, hogy egy századdal ezeiőtt olyan nagy férfit adott nekünk, mint Kossuth Lajos volt! . . .

A város képviselőtestülete által kiküldött rendezőbizottság a polgármester elnöksége alatt ülést tartott, s itt tudomásul vették, hogy a polgármester az összes hivatalokat és testületeket meghívta a folyó hó 19-én tartandó ünnepélyre, felhívta a polgárságot a részvételre, s házaik fellobogozására. A testületek egyrésze az ünnepélyre zászlók alatt vonul ki.

A most már végleg megállapított program a következő:

Reggel 3/8 órakor a képviselőtestületi tagok a városbába tanácsstermében gyülekeznek.

Reggel 8 órakor a képviselőtestület először az ev. ref. templomban tartandó hálaadó istentiszteletre, onnan az ág. evang. s végül az izraelita templomba vonul.

Délután 3 órakor diszkozyülés a városbázán.

Délután 1/2 órakor a hatóságok, egyletek és testületek az Erzsébet-téren gyülekeznek.

Délután 4 órakor ünnepélyes kivonulás a Széchenyi-kertben tartandó ünnepélyre.

Az ünnepély programja a következő:

1. „Hymnus“. Éneklő a dalárda.
2. Emlébeszéd. Tartja: dr. Veres Samu főgymn. tanár.

3. „Kossuth-hymnus“. Éneklő a dalárda.

4. Szavaltat. Előadja: Szentesi Tóth Kálmán.

5. „Kossuth-nóta“. Éneklő a nagyközönség.

Dél előtt az iskolákban is lesz ünnepély, este pedig a polgári olvasóköri társasvacsera lesz, melyre már 19-én nem lehet előjegyezni, s a vacserán olyanok, kik az ivre nem jegyezték fel nevüket, részt nem vehetnek.

*

Rozsnyón szeptember 20. és 21-én ünneplik a Kossuth születésének századik évfordulóját a következő programmal:

1. 20-án 8—10-ig a házak ablakainak kivilágítása.

2. 21-én korán reggel a házak fellobogozása.

3. 21-én dél előtt hálaadó isteni tisztelet, még pedig fél 9-től fél 10 óráig az ág. hitv. ev. templomban; fél 10-től negyed 11-ig az ev. ref. templomban; negyed 11-től 11-ig az izr. templomban.

4. A hálaadó isteni tiszteletek kezdetétől az üzletek zárva tartanak 12 óráig.

tésemet sem hallotta, mert mindjárt visszafordult, szólni kifelé:

— No lelkem itt elférünk, van itt hely.

— Tyű az áldóját — gondolom — már akkor csak fel kell kelni, ha a „lelkem“ is itt van s mire belépett, már ott kukusoltam összehuzódva az egyik sarokban s álmos szemekkel néztem utitársaimat. De csakhamar kerekre nyíltak szemeim. Teringettét, hisz ez csinos nőcske, a kiért akár három éjszaka nyugalmát is feláldozom, ha még anyyi dalmát bort ittam is! Hej milyen pompás éjszakai utazás volna az evvel a szép lánnyal, ha urambátyám lecsücsülne szépen, mi pedig „repülnék az égbe egy kicsit.“

A míg elhelyezték a sok skatulyát, (vajjon hány évezred mulva fog a nő anélkül utazni?) azon tanakodtam, hogy mikép kerülnek ezek össze. Mert akárki mit mond, lehet ez a szép nő az én urambátyámnak a „lelke“, de semmiesetre sem az oldalbordája, mert a míg nála még a ruha is jelezte a debreczeni civist, addig annak az igéző hölgynek nemcsak a ruhája, de minden modulata elárulta a fővárosi hölgyet. És s fővárosi hölgyeknek nagy része — tapasztalásból tudom — nem ellensége a légyottnak. Hátha énnekem is kedvez a szerencse és elgondoláshatok egy szép holdvilágtalan éjjelen ezzel a se nem szöke, se nem barna, igazi fajta magyar lánnyal.

— No most már csak megleszünk valahogy Fiuméig szólal meg urambátyám öblös hangja. Mikor is érünk oda?

— Reggel 7 órakor, mondom keresve az alkalmat, hogy utitársaimmal megösmérkedjem.

— Ah talán ön is oda utazik? Kérdő kellemesen csengő hangon a fiatal lány (mert nem kételkedtem benne, hogy lány.)

— Oda s örvendek, hogy kedves utitársakra akadtam.

— No majd csak elbeszéljük az időt, te meg lelkem addig fekdj le.

Megrökönyödve néztem az én magyaromat s már meg is akartam kérdezni, hogy mi ketten fogunk-e beszélgetni, már mint ő és én, vagy talán . . . Kérdő tekintetvettem szemközt ülő utitársnőmre s úgy láttam, mintha kék szemével biztatna, aztán odafordult urambátyámhoz:

5. 11-től háromnegyed 12-ig rendkívüli városi képviselő testületi diszközgyűlés tartatik, melyen ünnepi beszédet mond és Kossuth emlékének megörökítése céljából indítványt tesz dr. Pósch Dezső városi képviselő testületi tag.

6. Háromnegyed 12-órától a főtérzen négygyűlés lesz, mely a Hymnusz elnéklésével veszi kezdetét, mely után Smid István szónoklatot tart, egy ág. hitv. ev. főgimn. tanuló ünnepi ódát szaval s végül a gyülekezet a Szózatot énekli.

7. A Kossuth nótá hangjai mellett, zászlók alatt diszközgyűlést rendeztetik a fürdőkertben.

8. Fél 2 órakor ünnepi ebéd a fürdőben, hol ünnepi beszédet tart Rész László.

Dobsinán f. hó 18-án este általános kivilágítás és fáklyás-menet *Ulreich* János áll. isk. igazgató, tűzoltó főparancsnok vezetésével. 19-én az áll. polgári fiúiskola és a községi polgári leányiskola rendez közös ünnepélyt. 21-én vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet lesz a szabad ég alatt; 11 órakor a város képviselőtestülete diszközgyűlést tart, melyen *Szontagh* Béla polgármester, méltatva a nagy magyar érdemeit, indítványozni fogja, hogy a milléniumkor létesített, most már gyönyörű Kossuth-sétány közepére a város anyagi hozzájárulásával, társadalmi uton Kossuth-szobor állíttassék. D. u. nagy ünnepély lesz az u. n. népkertben, a hol *Csermák* Sándor városi tanácsos magyar nyelven, *Nemes Géza* áll. tanító német nyelven fog beszélni. Este *Szabadhegyi* Aladár színigazgató, aki most Dobsinán időzik, a „Kossuth“ című alkalmi darabot fogja előadni társulatával. Ezután közcacsora és táncz lesz.

Nagyroőze r. t. város képviselőtestülete a 19-én tartandó ünnepély sorrendjét a következőkben állapította meg:

1. Reggel 7 $\frac{1}{2}$ órakor az egyletek, testületek, polgárság és tanuló-ifjúság gyülekezése a városháza udvarán.
2. 8 órakor közös felvonulás a templomokba.
3. Istentisztelet után kedvező idő esetén a piac-térre, kedvezőtlen idő esetén a vendéglő nagytermébe való felvonulás.
4. A képviselőtestület és a többi egyesületek közös díszülése.
5. Az ifjúság ünnepélye.
6. D. u. 3 órakor a tűzoltók mulatsága a fürdőben.
7. Este 7 órakor fáklyás-zene és kivilágítás.
8. 8 $\frac{1}{2}$ órakor közcacsora a vendéglő nagytermében.

Nagyroőzén. A nagyroőzei m. kir. áll. polgári és felső keresk. iskola ifjúsága „Kossuth-önképzőkör“ és tanár-testülete 1902. évi szeptember hó 19-én Kossuth Lajos születésének 100-ik évfordulóját nagyroőze r. t. város képviselőtestületével, egyesületeivel és hazafias polgárságával együtt ünnepi s a közös ünnep keretében a következőleg vesz részt:

Dél előtt 9 órakor.

1. „Hymnus“. Eneklő a daloskör.
 2. Az Ifjúsági „Kossuth-önképzőkör“ diszközgyűlése a város többi egyesületeinek gyűléseivel együttesen.
 3. Fohász. Irta: Rákosi Viktor, előadja: *Borza* Pál felső keresk. iskolai tanuló.
 4. Kossuth-dal. Előadja az ifjúság vegyes kara.
 5. Emlékbeszéd. Tartja: *Makfalvi* Ferencz, tanár.
 6. Kossuth-sirja. Irta: Ábrányi Emil, szavalja: *Komka* Béla, felső keresk. iskolai tanuló.
 7. Ünnepi zárszó. Tartja: *Dancsházy* Gusztáv, igazg.
 8. „Szózat.“ Eneklő az ifjúság vegyes kara
- Este 7 órakor az ifjúság fáklyás menete.

Putnokon mint értesítenek a város hazafiasan érző lelkes közönsége szintén nagy ünnepély keretében ünnepi meg Kossuth Lajos 100 ik születési évfordulóját. A putnoki két társadalmi egyelet, a Kaszinó és Olvasóegylet együttes működése és serénysege mellett készítik el az ünnepély részletes programját. Lesz ünnepély, körmenet és közcacsora.

— Jaj nem tudok én az uton aludni.
— Bizony az ilyen fiatal lányok nem tudnak aludni uton, bátorokdmat közbe szólni, a miért urambátyám ugyancsak végig nézett s egy mormogó „hm“ meggyőzött róla, hogy ő sem esett a feje lágýára.
— No csak feküdj le, majd elalszol.
Meggazítottam az ülést s az én kékszeműm lefeküdt, mire beszédbe elegyedtünk urambátyámmal.
Hogy miről beszélünk, azt bizony nem tudom. Annyit tudok, hogy ő sokat kérdezett, a mire néha telettem, sokszor nem, elvélve aztán én kérdeztem valamit, magam sem tudom mit, mert szemem és gondolatom ott járt a szemközti ülés tulsó végén, hol egy kis sárga cipőbe bujtatott női lábacskák kandikált ki az elegáns szoknya alul.

Egy női láb! Vajjon miért bilinesel az le most annyira engem? Hiszen láttam én már női lábacskát sárga cipőben s azok rendszeren nagyon prózai hangulatba hoztak, mert mindig azon tanakodtam, vajjon megtudna-e csinálni a sárga cipők nem mindig bájos tulajdonosnője egy rántás levest? Flegmatikus vagyok s nem tudok lelkesülni muló női bájakért és sokkal szolidabb vagyok, semhogy pillanatnyi gyönyörök bájhászásával töltssem el a drága időt. Ha e két utóbbi állításomat el nem hinnék, forduljanak csak a szerkesztő urhoz, ő mindenestre kész lesz állításaim valódiságára az esküt le nem tenni. Ő neki pedig — remélem — mindent elhisznek. Mondom tehát, hogy flegmatikus és szolid vagyok már születésem óta, ekkor azonban pezsdült vérem és vágyaim — bizonyára a dalmát bor volt az oka — magasabbra törtek. Vajjon elérem-e? Hej piczi sárga cipő!
— Ugyan mit sóbajtozik uramócsém?
— En? Kérem, én csak — csak ásitottam.
— Akkor jó lesz, ha alszik egyet, majd én is megpróbálom, amennyire lehet.
— Kérlek feküdj le ide, én ugy sem tudok aludni, hasztalan csukom be szememet s azzal fel is kelt fekvő helyéről a szép leány.
Urambátyám gondolt egyet s ledől az üresen hagyott helyre, az én bájos sárgacipős Phyrnem pedig leült mellém. Azontal aztán tööbet sem nem ásitottam, sem nem sóbajtottam.

Jolsván 19-én lesz az ünnepély, melynek sorrendje ez: 1. A város fellobogózása. — 2. Reggel 9 órakor alkalmi isteni tisztelet az evangélikus templomban. — 3. Diszközgyűlés a városháza tanácstermében d. e. 10 órakor. — 4. Délben közebéd a városi fürdőben. — 5. Este térzene a nagypiaczon s ugyanakkor a város kivilágítása — közben mozsaraszás és örömtűzek.

Csetneken hálaadó istentisztelet lesz, s alkonyatkor körmenet lámpásokkal, nemzeti dalok előadása és szónoklat a városháza előtt. Utána tűzijáték és multság.

Tamásfalván f. hó 19-én következő programmal ünnepelnek:

Reggel: 7 órakor a kőműves önkéntes fuvózenekar a község utczáin zenezsözval elvonul.

Délután: $\frac{1}{2}$ 2 órakor az összes egyletek gyülekezése zászlók alatt a „Petőfi-Egylet“ helyiségében s körmenet a község utczáin a főutcán felállított emelvényhez. — 2 órakor emlékünnepély, következő sorrendben:

1. „Hymnus.“ Előadja: a fuvózenekar.
2. „Megnyitó.“ Tartja: Vinis Viktor.
3. „Tavaszi elmúlt.“ Előadja: az egyleti dalárda.
4. „Kossuth Lajos 1802—1894.“ Irta: Hentaller Lajos, felolv.: ifj. Pásztor András.
5. „Kossuth himnus.“ Előadja: az egyleti dalárda.
6. „Fohász.“ Irta: Rákosi Viktor. Felolvassa: Habán András.
7. „Szózat.“ Előadja: a fuvózenekar.
8. „Kossuth óda.“ Kornai Istvántól. Szavalja: Pavella Pál.
9. „Bezáró.“ Tartja: Vinis Viktor.
10. „Kossuth Lajos azt üzenté . . .“ Előadja: a fuvózenekar.

Este a „Gondülő“ termeiben a zenekar javára jótékonyzélú táncmultság.

Az ujalatvölgyi üveggyári olvasókör szintén ünnepet ül f. hó 19-én. Az ünnepély, sorrendje:

1. Ünnepi beszéd. Tartja: *Neumann* Mór.
2. Alkalmi szónoklatok.
3. Hazafias dalok. Előadja a dalárda.
4. Disztrakoma.

Hisnyóvízi Kossuth-ünnepély. A hisnyóvízi iparos ifjúság Kossuth Lajos hazánk nagy fiának 100-ik születési évfordulóját, folyó évi szeptember hó 21-én délután 4 órakor fogja megünnepelni a gyártelepi iskola tantermében. Az ünnepély után táncmultság. Beléptidij személyenként 1 korona.

Kossuth ünnep Királdon. A királdi bányatelepi olvasó egyelet az elemi népiskola közreműködésével 1902. évi szeptember hó 19-én délután 4 órakor az olvasóegylet helyiségeiben Kossuth Lajos hazánk nagy fia, születésének 100-ik évfordulója alkalmából hazafias ünnepélyt rendez, a melyet este társas vacsora követ.

Hirek és vegyesek.

Kossuth-ünnepély Budapesten. A Budapesten tartandó országos Kossuth-ünnepélyeken vármegyénket képviselő deputáció, melynek tagjai: *Bornemisza* László alispán elnökle alatt, *Farkas* Abrahám, *Fáy* István, *Kubinyi* Géza, *Putnok* Mór, *Szentiványi* Árpád országgy. képviselő, *Hevesy* Bertalan volt országgy. képviselő, dr. *Szeles* Ödön ügyvéd és dr. *Dienes* Gyula vármegyei tb. aljegyző, lapszerkesztő, folyó hó 18-án a reggeli vonattal utaznak Budapestre. A küldöttség találkozási helye az ünnep reggelén d. e. 9 órakor a „Pannonia“ kávéháza. A vármegyénkben élő 48—49 iki honvédek is fölmennek ugyanez alkalommal és napon *Abonyi* Pál nyug. vármegyei főügyész elnökle és vezetés alatt a fővárosba és szinte részt vesznek e magasztos hazafias országos ünnepélyen, s ott is méltóan fogják képviselni vármegyénket.

— Jaj Istenem, milyen rossz is éjjel utazni.
— Én nem mondhatnám. Ha az ember ilyen kedves utitársakra talál, mint kedves nagysád . . .
— No csak ne bókoljon, maga hamis, inkább adok jó körtét, akar?
— Ha nagysád is eszik
— No jó, mondá nevetve, majd megfelezzük.
Előkereste valamelyik skatulyából a körtét, szépen meghámozta s a felét nekem adta.
— Milyen édes ez a körte; ilyet csak otthon ettem régen, mikor még boldog voltam.
— Most boldogtalan?
— Nem éppen, hanem ehízi nagysád, hogy mégis csak nagyobb boldogság az, mikor a körtét nyújtó szép kezecke tulajdonosnőjének karesu derekát átfoghatom, így — aztán magamhoz ölelhetem ugy —
— Pszt, esendesen viselje magát.
— Imhol a hideg zuhany, mikor a legérdekesebb következik.

— A legérdekesebb? Mi az?
— Egy czuppanó csók?
Mi az? Az urambátyámon mintha egy egér szaladt volna végig, megmozdult. Összenéztünk.
— Alszol édes?
— Csak szundikáltam egy kicsit.
Hm — gondoltam — jó volna, ha az öreg nagyobb szundikálna.
— Talán a világosság árt?
— Persze.
— Hát akkor fordulj meg édesem.
— Persze.
Milyen külömbiség volt e két „persze“ közt; az első egy csendes, békés igenhez hasonlított, a másik egy dörmögő, haragos nemhez.
— No de miért nem fordulsz meg?
— Mert nincs hátul szemem.
Mintha csak egy fiók istennijala simogatott volna meg, összenéztünk és tekintetünk elég érthetően mondta: az öreg gyanakszik.
— Már megint morózus, legjobb, ha szundikálni hagyjuk. Akar még egy körtét.
— Ha megfelezzük.

Szobor-leleplezés Zilahon. A folyó hó 18 iki br. Wesselenyi Miklós szobrának leleplezési ünnepélyén vármegyénket Zilahon *Lukács* Géza vármegyei főjegyző, *Szeman* Endre prépost plébános, *Feledy* Ferencz kir. aljárásbíró fogják képviselni. A bizottság folyó hó 17-én indult Zilahra.

Egyházi szavazás. A kishonti ág. hitv. ev. egyházmegye elnökségének hat éves mandátuma lejárván, az esperesség körébe tartozó egyházak mostanában adják be szavazataikat az elnökségre. A rimaszombati egyház folyó hó 14-én tartott közgyűlésén gyakorolta szavazatát, melyet az eddigi elnökökre és pedig *Kubinyi* Aladár kir. törvényszéki elnök s *Glauf* Pál lelkészre adott egyhangu lelkesedéssel. Minden valószínűség arra mutat, hogy az egész egyházmegye területén ez a szavazat fog kijönni s így előre látható, hogy az elnökségben a fent nevezett kiváló két egyházi vezértérfi fog megmaradni. A tizenkét éves mult, melyre az egyházmegye büszkén tekint vissza, záloga az esperesség még szebb jövőjének.

Templomszentelés. A várgedei ág. hitv. evang. egyház által sok anyagi áldozattal s különösen a *Szabó*-esalád nagy hozzájárulásával felépített új templomot nagy ünnepélyességgel folyó hó 21-én fogja felszentelni *Zelenka* Pál püspök. A templomszentelési ünnepélyen a szomszéd esperességek, egyházak szép számmal lesznek képviselve.

Bérmálás. *Ivánkovics* János roznuyói püspök bérmálást végez Várgedén f. hó 21-én.

Kinevezés. A kassai kir. itélőtábla elnöke *Ráduly* József kolozsvári végzett joghallgatót a rimaszombati kir. törvényszékhez díjas joggyakornokká nevezte ki.

Kirendelés. Az igazságügyminiszter *Okolicsányi* Géza roznuyói ügyvédet a rimaszombati alügyészség kerületébe ügyészségi megbízáttal rendelte ki.

Püspöki körlevél. *Ivánkovics* János roznuyói püspök hazafias szellemben tartott körlevelében közli a vallás- és közoktatásügyi miniszternek a magyar nyelv tanításáról kiadott rendeletét s körlevelében többek közt ezt írja: „Elrendelem ezennel, hogy a főhatóságom alatt álló összes iskolákban a tanítás már a második osztálytól kezdve kirarólag magyar nyelven történjék; a gyermekek a templomban magyarul énekeljenek; az iskolában magyar hazafias dalokat tanuljanak; az ismétlő iskolások szintén magyar nyelven oktattassanak; s általában a lelkész és tanító vállvetett munkával arra törekedjenek, hogy a magyar nyelv sikeres oktatása terén mind nagyobb eredményeket birjanak ugy az iskolában, mint az iskola falain kívül felmutatni. Az egyházkerületi tanfelügyelő kötelelesség leszen e rendeletemet szigoruan ellenőrizni s végrehajtását szorgalmazni. Az évi hivatalos látogatások alkalmával meggyőződik arról, vajjon a tanító birja-e tökéletesen a magyar nyelvet és vajjon eléri-e a ministeri rendeletben megszabott eredményt. A tapasztalatokról, legyenek azok kedvezők vagy kedvezőtlenek, hatóságomnak az évi iskolai jelentések keretében lelkiismeretes tájékozást nyújtsanak. Örvedetes tapasztalatul szolgál a legutóbbi egyházmegyei névtár összeállításánál látnom, hogy egyházmegyéim tisztán idegen ajku plébániának száma az utóbbi évek sikerei folytán majdnem felére apadt.“

Orvosok és gyógyszerészek Pelsűczön. A gömörvármegyei orvos-gyógyászati egyesület és orvosszövetség őszi közgyűlését folyó hó 23-án kedden délután 3 órakor tartja Pelsűczön a „Korona“ termében. A közgyűlés tárgyai lesznek: Előterjesztések, folyó ügyek, indítványok stb. s önálló saját dolgozatként dr. *Löcherer* Tamás elnök bemutatja a vármegye közegészségügyének leírását. Az érdekesnek ígérkező közgyűlésre — melyet a Blum-fele intézet megtekintése és társas vacsora fog követni — mint halljuk, számosan készülnék.

Eljegyzés. *Polgáry* Károly Gömörvármegyei tisztt. árvaszéki elnöke és neje *Fodor* Izaura kedves és művelt lelkületű leányát: *Polgáry* Izaurát f. hó 15-én jegyezte el néhai báró *Biess* Ottó rendkívüli nagykövet és neje néhai *Kovács* Anna fia: báró *Biess* Elemér Budapesten. Szívélyesen üdvözljük az új párt s boldogságot kívánunk!

— Jó, de az érdekes és legérdekesebb része elmarad, igen?
— En mondjak igent?
— Nem, ő mondja s az alvó urambátyámra pillantott.

Vajjon mije urambátyám e nőnek? Sehogy sem tudtam ezzel tisztába jönni, hölgyem pedig idevágó kérdéseimre kitérőleg felelt. Bátyánkam kissé idős; nagybátyja lenne? De hát akkor miért őzri, mint egy féltékeny férj? Férj? Hátha csakugyan férje ennek az általam leányknak tartott kis hamisnak? Hiszen most már annyi öreg ember vesz el bolond fejjel fiatal leányt feleségül?

— Es ha nem fogja mondani? kérdém hölgyemet.
— Akkor — nem bánom.
— Ez is egy darabka boldogság. De mikor lesz az?
— Keresse az alkalmat.
— Fiumében?
— Ott.
— Szabad érte legalább a kezét megcsókolnom? Oldalt nézett az öregre, de ő szabályosan hortyogott. Lassan felém nyújtotta kezét, miközben mindig az öreget nézte.
— Alszik, mondám.
— Hálisstennek, alszik s azzal hátradült az ülésen, én pedig dereka mögé csuszattva kezemet, lassan magamhoz vontam.

Mindent engedett, fejét végre melleme hajtotta s én forró csókot nyomtam ajkaira.
Az öreg megmozdult és mi szétrebbentünk, mint a szétriasztott turbékoló galambok. Hátha észre vette?
Nem vette észre Álmában szépen falnak fordult, ugy, hogy már csak a háta közepében gyönyörködhetünk volna, ha egymásban való gyönyörűségünkötől arra ráértünk volna.
Hamarosan szerelmet vallottunk egymásnak, mint gyorsvonaton utazókhoz illik s megbeszéltek a másnapi találkát, mikor zavartalanul áldozhatunk egy órát a boldog szerelem istenének.
Még egy ölelés, még egy csók, még egy kézszerítés, ugy — most költünk föl az öreget, mert im itt a tenger, már lehet látni.

Az új iskolai év megnyitása a helybeli egy. prot. főgimnáziumban a hagyományos vallásos szellemű, ünnepies keretben történt meg folyó hó 5-én. A közel 400 főnyi ifjuság, számos szülő és sok érdeklődő tanúgyarát, a tágas tornacsarnokban gyülekezett. Pontban 9 órakor a ifjuság-tömböt sorfala között bevonult az egész tanári kar és — *Kubinyi Aladár, Baksay István, Fabry János, Molnár József* képviselőiben — az igazgató választmány, a kik a zöld posztóval bevont asztal körül foglaltak helyet. S ekkor megkezdődött az ünnepély, melyet a „Jóvel Szentlélek Uristen“ kezdetű ének együttes elzengése után *Czinke István* ev. ref. lelkész és főgimn. vallásos tanár gyönyörű, költői szárnyalású imája nyitotta meg. Ezután a főgimnáziumnak ifju új igazgatója: *Loysch Odón* történeti visszaemlékezésekben, gondolatokban és költői részletekben egyaránt gazdag, tartalmas beszéd kíséretében az 1902—1903. évet megnyitottak jelentette ki. *Pásztori Gyula* főgimn. tanár felolvasta a fegyelmi szabályokat, melyekhez enyhítésül még *Loysch* igazgató fűzött néhány új tartalmilag, mint formailag egyaránt sikerült lelkesítő intést, buzdító figyelmeztetést. Az egyszerűségében szép és lélekemelő ünnepély a „Hymnus“ elnevelésével ért véget. Hisszük és reméljük, hogy mély és maradó nyomokat hagyott az ifjuság fogékony szívében!

— **Áthelyezések.** *Holzmann József* róm. kath. segédlelkész K.-H.-Váralyára, *Krechnák János* segédlelkész pedig K.-H.-Váralyáról Szomolnokra helyeztetett.

Egyházi és iskolai ünnepély. Öröm napja, kettős ünnepe volt az alsó és felső-balogi ev. ref. egyháznak f. hó 7-én: új orgonáját és második, most épült iskoláját adta át lélekemelő ünnepély keretében a közhasználatnak. Délután 10 órakor a hívogató harangszó zsufozásig nagyszámú hívott gyűjtött helyből és vidékről az Urnak házába, hol a gyülekezeti éneklés után *Iuszkay Gyula* jánosi-i lelkész, szentelő pap lépett szószékre, kinek mély tudással és a hívó lélek igaz meggyőződésével áthatott szép imádsága a hitnek szárnyain a föld porából amaz égi házába emelte az anny ezer, egygyé olvadtt lelket s midőn imádsága közben megszólalt az új orgonán halkán, lágyan; „Isten áldd meg a magyart“, akkor a megdicsőülés, a lelki gyönyör drága gyöngye ragyogott a szemekben. Majd *Vattay László* rimaszécsi lelkész lépett a szószékre s prédikált ez alkalomból kifolyólag az orgona megszenteléséről lelkes tüzzel. Ezután *Csabay Pál* helybeli lelkész olvasta fel az orgona történetét s az adakozók névsorát. — Istentisztelet végeztével a templomból az új iskola udvarára vonult a gyülekezet, a hol *Czinke István* rimaszombati lelkész az alkalomszerű eszméket, gondolatokat a bűbajos, igazi és magyar — de bibliaias — nyelv ékes rubájába öltöztetve imádkozott hittel, buzgón, felszentelven ama második templomot: a tudomány templomát, mely édes magyar hazánknak lelkes és hű polgárokat, a kalvinista egyháznak pedig ügybuzgó, hiteles lelkeket lesz hivatva nevelni. Végül *Csabay Pál* az iskola történetével ismertette meg a gyülekezetet, melynek kimagasló mozzanata az volt, hogy gróf *Andrássy Dénes* 4000, ő királyi ténsege *Fülöp Coburg* gothai herceg pedig 572 koronával segítették az anyagiakban szegény gyülekezetet a nemes cél elérésében. — Délután az új iskola tantermében táncmulatság volt, melyen helyből, vidékről, sőt a messze idegenből is szép számú, intelligens közönség vett részt s folyt a táncz vígan délutáni 4 órától hajnali 4 óráig. Felülfizettek: *Csaszókóczy Károlyné* 5 korona, *Czinke István, Járóssy Mihály* és *Szik Gyula* 2—2 korona, dr. *Danis János, Hideghéthy Lajos, Kazár János, Kolbenbeyer Gyula, Langhoffer Viktor, Tóbiás Sándor, Kovács Kálmán* és *Ibos Ferencz* 1—1 korona. — Tiszta jövedelem 35 korona 26 fillér, mely összeg az orgona-alapjává fordított. — Felülfizetők fogadják az egyház halás köszönetét.

Eljegyzés. *Seres* Barna aradi kir. törvényszéki jegyző, *Seres József* martonfalai ev. ref. lelkész fia eljegyezte *Aradon Nesnera Aladár* m. kir. állami szakiskolai igazgató leányát: *Iduskát*. Boldogság legyen osztályrészüik.

Fiumében természetesen egy szállóba szálltunk, elhatározva, hogy majd együtt nézzük meg a szép kikötő város és környékének nevezetességeit. Délután pihentünk. Délután bejártuk a magas Tersatót, a mi népszerű királyi hercegnők téli tartózkodási helyét, a „Villa Giuseppe“-t s nagyszerű kertjét, a város színtén szép közkertjét, a „Gardino publiko“-t, estére pedig gondolatot tervezettünk.

Az idő kedvezett. Szép holdvilág esendes éj volt s mi hárman a kibérelt csónakban vígan indultunk ki a tengerre. Mikor már jó darabot haladtunk, telém fordul az öreg.

— Egy kis szóm volna uram öcsémhez. Talán emlékszik még az éjjeli utazásra, mikor egy idegen nő irányában olyan szemtelenül viselkedett.

— De kérem szépen . . .

— Semmi kérem mindent láttam és hallottam (no szépen vagyunk!) s nem hagyhatom szó nélkül viselkedését, mert az a nő feleségem.

— Felesége?

— Tegnap nem bántottam, mert jobb alkalmat kerestem, most ez itt van, hogy tüzes véré egy kissé lehűtsem s mielőtt még valamit szólhattam volna, ki dobott a két tenger hűs hullámai közé.

Mennyi sós vizet ittam én akkor, míg földszinre kerültem, torkom összeszorult, segítségért sem bírtam kiáltani. De arra nem is volt szükség. Urambátyám a mint megpillantott, megfogta kabátom gallérját s beemelt a csónakba.

— Most segítsen, hogy parthoz jöhessünk, többet aztán remélem nem lesz szerencsénk. Te pedig — fordult nejéhez — jegyezd meg, hogy a másodikat nemcsak megfűrésztöm, de bele is fojtom a vízbe s nem tudom nem-e vedel együtt.

Parthoz értünk.

— Ugyan hozzanak egy kocsit az uramöcsémnek. Egy kicsit jó kedvű volt s belepottyant a vízbe, de már semmi baja sincs. Isten megáldja uramöcsém.

Elváltunk s azóta nem is láttam többet. Ha te találnál vele összejönni kedves olvasóm, ügyelj reá, hogy ne légy a második. B . . . S . . .

Halálozás. *Rakottay József* helybeli polgártársunkat súlyos gyászeset érte, amennyiben neje, a gondos anya, az egyszerű de példás életű háziasszony és hűséges hitves folyó hó 13-án hosszas szenvedés után 28 éves korában elhunyt. Temetése folyó hó 15-ikén nagy részvét mellett ment végbe. A család a következő jelentést adta ki: „*Rakottay József* mint férj, valamint kiskorú gyermekei: *Margit, Sári* és *Lenke*; — testvérei: *Benyó Géza* és neje *Benyó Anna*; *Benyó Róza, Benyó Erzsébet* férjezett *Buday Elemérné* férje és gyermekével a többi rokon nevében is szomorodott szívvel jelentik a forrón szeretett hitves, gondos anya, jó testvér, sógorné és rokon *Rakottay Józsefné* szül. *Benyó Máriának* folyó évi szeptember hó 13-án délután 2 órakor élete 28. boldog házassága 10-ik évében hosszas betegeskedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült teteme folyó évi szeptember hó 15-én délután 3 órakor fog az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyeztetni. Áldás és béke poraira! Rimaszombat, 1902. szeptember hó 13-án.

Esküvő. Rozsnyó város izr. lelkésze dr. *Weiskopf Arthur*, f. hó 14-én esküdtött örök hűséget *Kohn Marikának* a kecskeméti izr. templomban.

Új állami óvoda. A magylelkű adományaiért sokszorosan áldott *Andrássy Dénes gróf* uradalmának igazgatásában lépten-nyomon meglátszik az új rendszer okos tervszerűségének helyes irányban való fejlődése. Az össze-vissza való pénzszórás helyett most céltudatos előrelátással olyan kulturális intézmények megalkotására hullik az áldás, melyek már régóta érzett szükségét képezték és a melyeknek hiánya nemcsak általános közművelődési szempontból, hanem magára az *Andrássy* név fényére való tekintetből is sajnálatosan érezhető volt; a mennyiben éppen az *Andrássy*-uradalom területéhez tartozó egyes helyek nélkülöztek olyan intézményeket, melyek *Ung-Bereg* távoli vidékein, a busás bőkezűség nyomán sarjadva, szépen viragoztak. Hogy tovább ne menjünk, éppen az uradalmi központot képező *Kraszna-Horka-Váralyán* nem volt semmiféle kisedővoda, holott 70—80 kis gyermek szülei vágyakoztak reá; a szomszédos *Pacsán* pedig — ezen a magyar tengerrel körülvett tót szigeten — rogyadozó iskolaépület szűk tantermében szorongtak a gyermekek. — Most, mint értesülünk, mind a két helyen lesz mintaszerűen elhelyezett és felszerelt óvoda. — *Kraszna-Horka-Váralyán* már készen is van s azt a napokban itt járt *Kacsokovics Mihály* miniszteri osztálytanácsos állami kezelésbe már tényleg át is vette. A magyáros butorcskákkal és minden szükséges foglalkoztató eszközökkel felszerelt óvoda *Sulyovszky István* jóságigazgató izlését és szakértelmét dicséri. *Pacsán* vagy a mint most hívják: *Andrássy* ban az iskolaépület teljes átalakításának munkálatai most vannak folyamatban; az ugyancsak itt szervezendő állami magyar kisedővoda céljaira pedig egy uradalmi tiszt lakás megfelelő átalakítása a jövő tavaszig szintén befejezést nyert. Kicsinyek és nagyok egyaránt kívánnak Isten áldását az új intézményekre és ezeknek époly nagylelkű, mint böles megalkotóira!

Kitüntetés. A pozsonyi országos baromfi-kiállítás juryje szép baromfiak kiállításáért *Grasselly Miklós*-né *Rády István* helybeli nyug. földmives iskolai igazgató leányát díszoklevéllel és aranyéremmel tüntette ki.

Egy uri nő öngyilkossága. Megdöbbentő halál hírt közöltek f. hó 11-ik napján *Miskolc*-ről. *Vármegyénk* egyik előkelő családját sújtotta a megrendítő gyász-eset, melynek egyik tagja *Izsepy Ilda*, a csak 2 hó előtt férjhez ment viruló fiatal szép asszony fordította maga ellen a gyilkos fegyvert. Még pár nap előtt *Feleden* volt férjével rokonai meglátogatása céljából s akkor még sejteti sem engedte senkivel, hogy mily borzasztó tett végrehajtására határozta el magát s ma már nemes lelke övéhez kötözött s a legszebb, legférfiasabb módon vetett végett életének, mert pisztolyal lötte át halántékát — Nővérehez öz. gróf *Almássy Arthurné*-hoz címzett express leveleiben mondja el öngyilkosságának okát, s a kiszivárgó hírekből következtetve beszél, hogy férje *Aradszky Már*, egy szerb vallású és érzelmetlen ember üldözései kergettek a nemes lelkű nőt a halálba. Sőt azt is mondják, hogy e kedves nőt leginkább azért üldözte, mert magyar volt. Még korai lenne e kérdés bővebben foglalkoznunk, mert azt halljuk, hogy a vizsgálat megindított ez irányban annak idején azonban még fogunk e kérdéssel foglalkozni. — Most azonban, midőn egész részvétellel osztozunk a mélyen sújtott család fájdalmában, nem hagyhatjuk szó nélkül a felelő róm. kath. lelkésznek élénk reczensust keltett — ellenében a megboldogult utolsó kérésével — azon eljárása, hogy e nemes lelkű jó keresztény nőt vonakodott eltemetni, holott a *miskolczi apát-plebános* már *Miskolc*-zon egyháziilag beszervelte.

A konzervgyár kitüntetése. A pozsonyi kiállításra — mint már megírtuk — a rimaszombati konzervgyár igazán szép és komoly figyelmet érdemlő produktumok gyűjteményét küldte be. A gyár kiállítása méltó feltűnést keltett, s őszinte örömmel regisztráljuk, hogy a kiállítás mezőgazdasági és ipari osztályától nyert értesítése szerint a jury a rimaszombati konzervgyár termékeit dicsérettel és a kiállítási aranyéremmel tüntette ki. A gyár tehát a nagy nyilvánosság elé kecsgetett auspiciumok között lépett, s az elért pozsonyi fényes siker valóban biztató kilátásokat nyújt a jövőre nézve. Adja Isten, hogy a gyár működéséhez fűzött szép remények megvalósuljanak!

Holló Barnabás sikere. *Veres Pálné* az orsz. nőképző egyesület elhunyt nagynevű vezetője emléktünet, illetve arcképek emléktáblájának leleplezését *Vanlyarcon* f. hó 27-én tartják meg az ottani evang. templomban, a melynek jobb oldali falába *Holló Barnabás* szobrász-művész által készített díszes-emléktáblát az egyházi hatóság engedelmével legközelebb fogják behelyezni. Az ünnepi beszédet *Sréter Alfréd* országos képviselő fogja tartani. Az ünnepélyen öz. gróf *Teleky Sándorné*, az Országos Nőegyesület elnöke is és a nőegyesület számos előkelősége fog résztvenni.

Czégbejegyzések. A miskolczi keresk. és iparkamara jelentése szerint f. év apr. 10-től május 27-ig a rimaszombati kir. törvényszéknél következő czégbejegyzések történtek: *Harmac* községi fogyasztási és értékesítő szövetkezet; *Sajógömöri* községi hitelszövetkezet, *Sajógömör*; *Radnóti* fogyasztási és értékesítő szövetkezet; *Héth és Vidéke* fogyasztási és értékesítő szövetkezet.

Szerkesztő változás. A Rozsnyón hetenként egyszer megjelenő szabadelvű demokratikus politikai pártot követő „*Sajó-Vidék*“-nél újabb szerkesztő változás történt, a mennyiben folyó hó 14-től kezdve a lap *Rész László* felelős szerkesztő s dr. *Hazslinszky Rezső* és dr. *Pösch József* társszerkesztők működése mellett fog megjelenni. Üdvözöljük az új szerkesztőket s kitartást kívánunk feladataik megoldásához.

Vizsga. Itj. *Lokcsánszky Lajos* m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt állami számvevőség gyakorlója, — mint értesülünk — f. hó 15-én az állam-számveteli vizsgát Budapesten sikerrel letette.

A városi villanyvilágítás ügyében a képviselőtestület által kiküldött bizottság ma, szerdán délután tart közös értekezletet a polgármester elnöke alatt a pénzügyintézetek kiküldöttjeivel.

Halálesetek. Murányban vasárnap temették el *Droppa József* nyugdíjazott tanító 70 éves nejét, kivel ötven éven át boldog házasságban élt. Fia és két unokája gyászolja a boldogultat. — E hó 13-án halt el hirtelenül *Liftner István*, *Coburg* hercegi erdőmester a szeptemeyei Káposztafalván, ki azelőtt mint vernári lakos több éven át gömörmezei bizottsági tag is volt. Neje, három gyermekén és nővérén kívül *Rimaszombat* város több előkelő családja is gyászolja benne a jó férjet, apát és szeretett rokont, *Coburg* herceg pedig egyik legbuzgóbb és becsületes tisztjét veszíté. Szaktársai általán szeretett — örökké jovialis hagulatu és vig kedélyű barátjukat siratják.

Csíz fűrdőről. A csizi jód-bróm fűrdőigazgatóság értesítése alapján e világhírű fűrdő évi látogatóinak száma május 1-től szeptember 1-ig 1304. S mint halljuk ez évi szám a mult évit mintegy 300-al haladja felül.

Pályázat tót tolmácsi állásra. A rimaszombati kir. törvényszéknél rendszeresített állandó bites tót tolmácsi állás lemondás folytán üresedésbe jött s ezen állásra *Kubinyi Aladár* kir. törvényszéki elnök pályázatot hirdet. — Felhívja mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy kérvényeiket az 1873. évi október hó 22-én, 32942. I. M. sz. a. kelt rendelet 6. §-ában előirt képesítési kellékeket feltüntetve okmányokkal felszerelten hozzá f. évi október hó 15-ik napjáig annál inkább nyújtsák be, mert a később beérkező kérvények figyelembe vételni nem fognak. — A kir. törvényszék által teljes tanácsülésben hozott határozattal kinevezésre kijelöltek, kinevezetésük előtt a tolmácsi vizsgát letenni tartoznak. — Ügyvédek, közjegyzők és más jogi ismeret kimutató egyének más hasonló nyelvképességgel bíró tolyamodók felett elsőbbségben fognak részesítettetni.

Kongresszus. A baromfitenyésztők országos kongresszusán *Pozsonyban Grassely Miklós* kecskeméti földmives iskolai igazgató f. hó 14-én érdekes és nagy tetszéssel fogadott előadást tartott a baromfitenyésztés irányításáról. — Itt említjük meg, hogy a kurinczi m. kir. földmives iskola tantestületének több tagja *Pozsonyba* utazott a kiállítás megtekintése és tanulmányozása céljából.

Táncztanítás. *Dobránzsky János* helybeli jóhírű táncztanító folyó hó 27-én kezdi meg a „*Három Róza*“ nagytermében, a rendszeres tanfolyamra, melyre lakásán lehet jelentkezni és beiratkozni naponta délelőtt 10—12. és délután 3—5-ig.

A várdéi gyógyfűrdő saisonja az idei élénk forgalom után véget ért, s miután most már az őszi idő beállott, csak elvétve akadnak vendégek, kik a fűrdőt felkeresik. Ez okból a fűrdőtulajdonos lapunk utján is közhírré teszi, hogy míg az idő egészen kedvezőtlenre nem fordul, hetenként egyszer: vasárnap a kád-és gőzfűrdő a közönség rendelkezésére áll.

Zenészeink. *Oláh Gyula*, városunk első zenekara e hó 12-én váratlanul, a közönség minden előleges értesítése nélkül több hónapi tartózkodásra, teljes zenekarával együtt a fővárosba ment, hol mint halljuk a *Kerepesi-úti „Munkácsi“* kávéházban fogja szórakoztatni a közönséget. Nagyon rosszul esik közönségünknek *Oláh Gyula* bandájának ez eljárása, kivel oly sok jót tettek, s annyira pártfogásba vették, s most bucsu nélkül távoztak. Hisszük azonban, hogy *Oláh Gyula* bandája ezt jóvá teszi — ha ugyan már nem lesz késő, mert mint halljuk *Palócz János* visszatér és a jelenlegi városi cigány zenészekkel, kik szinte jó erő, megalakítja bandáját, sőt több erőt is szerez zenekarába. — Igaza van, városunk zenekar nélkül nem lehetséges. B—tt.

Tűz Murányban. f. hó 11-én este 7 órakor kigyulladt a *Tiszolezi-utczában* egy jobb módú parasztagdának istálló feletti padlása és csüre; daczára az estefelé vagy 2 óráig tartó esőnek, rohamosan terjedt a tűz, elhamvasztván 6 jobb módú földmivesnek gazdasági épületét a benn felhalmozott összes ez évi terményekkel és takarmánnyal, melyből csak az épületek voltak biztosítva. Ugyanazokat érte a szerencsétlenség, kiknek lakásuk és gazdasági épületük 2 évvel ezelőtt is porrá égett.

Putnoki tűzoltó-mulatság elszámolása. A f. hó 7-én megtartott mulatság minden tekintetben ki valóan sikerült. Köszönetet mondanak a „*Hungaria*“ gőzmalom részvénytársaság putnoki fióktelep: *Feleky Ferencz* igazgató jóindulatáért, a ki a múalmi tűzoltók közül 14. főnyi csapatot *Weingärtner György* parancsnok vezénylete alatt az ünnepély emelésére kivényeltelt. A putnoki önkéntesek szívesen öleltek a malmiakkal és megvendégelték őket. „*Nándor bácsi*“ tb. főparancsnok pedig úgy mint mindig, erősen pótlott a „*czeh*“-hez. Az eredmény a következő: bevétel 159 kor. 40 fillér, kiadás: 84 kor. 42 fillér, tiszta jövedelem: 74 kor. 42 fillér. Felülfizetések: „*Hungaria*“ gőzmalom r. társaság 30 korona, *Hönsch Ede* 20 korona, *Farkas Gyula* 6 korona, *Molnár Viktor* (*Abafala*), *Fekethe Nándor* 4—4 korona, dr. *Dienes Gyula* (*Rimaszombat*), *Zádor Benő, Kiszely József, Friedl György* 2—2 korona, *Nagy Géza* (*Miskolc*), *Kerekes János, Zsaskofszky Ferencz, Pál András, Zebriezky Ferencz, Kálnitzky Eudre, Zajatz János, Köfler főmolnár* és *Gescheit Béla* 1—1 kor., *N. N.* 40 fill., összesen 81 kor. 40 fill., fogadják a felülfizetők és mindazok, kik a közgyűlésen és mulatságon részt vettek az egyet hálás köszönetét.

Szerkesztői üzenet.
F. Gy. Putnok. A jelentést megkaptuk, a közleendő közöljük, — köszönjük, Szerkesztőnk tavol a budapesti Kossuth-ünnepélyen, így neki az évi jelentést csak hazaérkezése utáni vasárnap adhatjuk át. Átnézés után visszafogja küldeni a jelzett czimre.

Kiadó üzlet.

Rimaszombatban a **Jánosi-utcában** egy jó forgalmu **fűszerüzlet trafik- és bélyeg-árudával**, hozzá tartozó 4 szobás lakással, raktárakkal, két utcára nyíló magános nagy udvarral több évre bérbeadó, értekezhetni lehet

1-3 **őzv. Mindszenty Bertalannal**

Két butorozott szoba

külön bejárat, kiszolgálattal Rimaszombatban, Deák Ferencz utca 6. sz. alatt f. év október 1-től kiadó. Értekezhetni ugyanott.

Meghívó.

A rimaszombati **Conzerv-gyár** részvénytársaság **1902-ik szeptember 27-ik napján** délután 3 órakor a rimaszombati takarékpénztár tanástermében; alapszabálya egy pontjának megváltoztatása s a villanyos világítás, mint mellék üzletág rendszeresítése céljából, alaptőkéjének 200,000 koronára felemelése érdekében tett indítvány tárgyalása végett

rendkívüli közgyűlést

tart, mely helyre és időre a részvényes urakat tisztelettel meghívja. — Rimaszombat 1902. szeptember 8.

Az igazgatóság és Felügyelő bizottság.

Eladó.

Egy teljesen jó karban lévő — csak egy évig használt — **szivattyus-kut teljes felszerelése**, mely egy négy öl mélységű kuthoz alkalmazható 300 koronáért, továbbá egy egészen új **magtár-rosta** — legújabb szerkezet — 90 koronáért eladó **id. Szentmiklóssy Kálmán** urnál **Sajó-Keszi** (u. p. Kövecses).

Hirdetmény.

2734. sz. — A tornallyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Németh János** végrehajthatónak **Koholóvszky József** végrehajtást szenvedő elleni 700 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a mellétei 87. sz. tjkvben foglalt 158 hrsz. s Galló István és Benesó Teréz nevén álló ingatlanon épült, nem telekkönyvezett, s Koholóvszky József tulajdonát képező házra és ennek tartozékaira az árverést 1000 koronában ezennel megállapított becs. illetve kikiáltási árban azon felhívással, hogy a kik lefoglalt javak iránt tulajdoni, avagy más igényt érvényesíthetnek, igénykeresetüket, ha pedig a vételárból kielégítési elsőséget igényelnek, elsőbbségi bejelentéseiket az alább kitűzött árverési határnap előtt annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy különben igényeik figyelembe vételét nem fognak, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902 évi november hó 25-ik napján** délelőtt 10 órakor Melléte község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becs. árának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tornallyán, 1902. évi szeptember hó 11-ik napján. **Münster.** kir. járásbíró.

Pályázat.

A csetnek-vidéki fogyasztási szövetkezet

üzletvezetői (elárusítói) állásra

pályázatot hirdet.

Javadalmazás évi egyezer korona. a tiszta haszontól tíz száztól és két szoba és konyhából álló lakás.

Bizonyítvány másolatokkal felszerelt ajánlatok **folyó évi október hó 1-éig** beküldendők. — Az igazgatóság által megválasztott pályázó tartozik egyezer korona ovadékot letenni s az állást azonnal elfoglalni.

Bővebb felvilágosítást levélbeli megkeresésre is szívesen ad a szövetkezet elnöke Csetneken, 1902. szeptember 8.

Szontagh Andor.

Királdi és Sajó-Szent-Péteri köszén.

Értesítés.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek szíves tudomására hozni, hogy a **salgótarjáni, királdi és sajószentpéteri** köszénbányák képviselőségét, valamint a **kazinczi (vadnai) köszén kizárólagos elárusítási** jogát bírjuk, miért is abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a n. é. közönséget kitűnő minőségű és a lehető legolcsóbb köszénnel láthatjuk el.

Szíves megrendeléseket már most is, valamint bármikor elfogadunk s kérjük a megrendeléseket idejekorán megtenni, hogy azoknak mindenkor akadálytalanul s idejében eleget tehesünk.

Jó minőségű bükk tűzifát is tartunk raktáron.

JELLINEK és KOHN,

fakereskedők.

Rimaszombatban a vásártérrel szemben.

Kazinczi (vadnai) köszén.

Faarverési hirdetmény.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter urnak 1901. évi 99458. I-3/b. sz. alatt kelt engedélye alapján Melléte község volt urbéresei erdejének Melléte község határában fekvő „Gyermek-erdő“ nevű részében 38.3 kat. hold kijelölt területen a meglévő mintegy 55 éves kocsánytalan és cser-tölgy állab fakészlete, Melléte község házában (Gömörmege) **1902. évi szeptember hó 25-én** délelőtt 10 órakor nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni.

A becsérték mint kikiáltási ár 6375 korona és a szerződési időtartam 1904. év január hó 1-én jár le.

Az árverés érvényességéhez felsőbb jóváhagyás szükséges.

A részletes árverési és szerződési feltételek **Mellétén, a volt urbéresek elnökénél,** továbbá a rimaszombati m. kir. állami erdőhivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Mellétén, 1902. évi szeptember hó 7-én.

Lipták András, urbéri elnök.

Faarverési hirdetmény.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter urnak 1902. évi 27710. I/3. sz. alatt kelt engedélye alapján az alsó-szuha ev. ref. egyház, Alsó-Szuha község (Gömör és Kishontvármegye) határában fekvő 13.4 kat. hold erdejének tölgyfa és cserkéreg készlete Alsó-Szuhan az ev. ref. iskolában **1902. évi szeptember hó 23-án** délelőtt 10 órakor nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni

A becsérték mint kikiáltási ár 1000 azaz: egyezer korona.

A szerződési időtartam 1904. évi márczius hó 31-én jár le.

Az árverés érvényességéhez felsőbb jóváhagyás szükséges.

Utóajánlatok el nem fogadtatnak.

A részletes árverési és szerződési feltételek **Alsó-Szuhan az ev. ref. egyházigazgatóknál és Rimaszombatban a m. kir. állami erdőhivatalnál** a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Alsó-Szuhan, 1902. évi szept. hó 7-én.

Ujj László, ev. ref. egyházigazgató.

Kossuth Lajos

száz éves születési évfordulója alkalmából

„Kossuth-Album“

jelenik meg nagy quart alakban, díszes kiállításban.

Ára 2 korona.

„Kossuth apánk és kora.“

Költői alakban írta:

ILLYÉS BÁLINT.

Bekötve 60 fill. Jobb papiroson nyomott kiadás 1 kor.

Díszkötésben 2 korona.

Kapható:

RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedésében

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 8. szám alatt.